

[Startside](#) > ... > [Familieretlige Forhold Og Arv](#) > [Skilsmisse Og Separation](#) > Romania

Skilsmisse og separation

 Rumænien

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

Skilsmisse kan opnås efter fælles overenskomst (ved retten, forvaltningen eller en notar). I mangel af fælles overenskomst kan skilsmisse bevilges ved retten.

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Det fremgår af artikel 373 i den borgerlige lovbog, at skilsmisse kan opnås i følgende tilfælde:

- efter fælles overenskomst mellem ægtefællerne
- hvis forholdet mellem ægtefællerne er alvorligt forværret, og det ikke længere er muligt at fortsætte samlivet
- på anmodning af en af ægtefællerne efter en de facto-separation, som har varet i mindst to år
- på anmodning af en ægtefælle, hvis helbredstilstand gør det umuligt at fortsætte ægteskabet.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

- En persons status som ægtefælle ophører med at eksistere, og hver af de fraskilte parter kan gifte sig igen.
- Når ægteskabet opløses ved skilsmisse, kan ægtefællerne aftale at beholde de navne, de benyttede i deres ægteskab. Foreligger der ingen aftale, kan retten i behørigt begrundede tilfælde tillade ægtefællerne at beholde de navne, de benyttede i deres ægteskab. Hvis der hverken foreligger en aftale eller retsafgørelse, går begge de tidligere ægtefæller tilbage til at benytte de navne, de hver især havde før ægteskabet.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

Som følge af skilsmissen ophører formueforholdet mellem ægtefællerne fra datoen for indgivelse af skilsmissebegæringen. Hver af ægtefællerne — eller dem begge i tilfælde af skilsmisse efter fælles overenskomst — kan anmode den domstol, der behandler skilsmissesagen, om at fastslå, at formueforholdet mellem ægtefællerne ophørte på datoen for den faktiske separation.

Ophører formuefællesskabet gennem opløsningen af ægteskabet, forbliver de tidligere ægtefæller i fællesskab ejere af den fælles formue, indtil deres respektive boslodder er fastsat.

I forbindelse med bodeling af sameje får hver ægtefælle sin private formue tilbage. Deling af den fælles formue og gældssanering finder sted på et senere tidspunkt. I dette øjemed fastslås hver ægtefælles andel af formuen først på grundlag af den pågældendes bidrag til erhvervelsen af den fælles formue og opfyldelsen af de fælles forpligtelser. Medmindre andet bevises, antages det, at ægtefællerne bidrog ligeligt.

Uanset en eventuel underholdspligt mellem de tidligere ægtefæller og ydelse af kompensation kan en ægtefælle, der ikke er skyld i skilsmissen, og som lider et økonomisk tab som følge af ægteskabets opløsning, anmode den ægtefælle, der er skyld i skilsmissen, om at betale en kompensation. Familiedomstolen træffer afgørelse om en sådan anmodning i skilsmisedommen.

Endvidere fortabes gensidig arveret ved en skilsmisse.

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Når skilsmisedommen er afsagt, træffer familiedomstolen afgørelse om forholdet mellem de fraskilte forældre og eventuelt mindreårige børn. Efter en skilsmisse har ægtefællerne som regel fælles forældremyndighed over børnene. Familiedomstolen fastsætter et mindreårigt barns bopæl som værende hos den forælder, som barnet normalt bor hos, mens den forælder, der er adskilt fra barnet, har samværet med barnet. Retten fastsætter det bidrag, som hver af forældrene skal yde til udgifterne i forbindelse med barnets opvækst, opdragelse, skolegang og uddannelse.

Hvis omstændighederne ændrer sig, kan familiedomstolen ændre foranstaltningerne vedrørende de fraskilte forældres rettigheder og forpligtelser med hensyn til deres mindreårige børn efter anmodning fra en af forældrene eller fra et andet familiemedlem, barnet, værgemyndigheden, den offentlige børnebeskyttelsesinstitution eller anklagemyndigheden.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

Når ægteskabet er opløst, ophører underholdspligten mellem ægtefællerne. Den fraskilte ægtefælle har ret til underholdsbidrag, hvis den pågældende har behov for det, fordi vedkommende har mistet sin arbejdsevne før eller under ægteskabet eller inden for et år efter ægteskabets opløsning (men kun, hvis uarbejdsdygtigheden skyldes forhold i forbindelse med ægteskabet).

En ægtefælle, der anmoder om underholdsbidrag, kan ikke også anmode om kompensation. Er skilsmissen bevilget på grund af ansvarspådragende adfærd, som udelukkende skyldes den sagsøgte ægtefælle, kan den sagsøgende ægtefælle få tillagt en kompensation. Der kan kun ydes kompensation, hvis ægteskabet har varet i mindst 20 år.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

I rumænsk ret findes begrebet "separation" ikke; man har kun begrebet "de facto-separation" og retslig bodeling. Denne situation skal bevises ved retten. Såfremt de facto-separationen har varet i mindst to år, kan retten bevilge skilsmisse.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

6 Hvilke retlige følger har en separation?

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Et ægteskab omstødes, hvis en af de lovbestemte betingelser for ægteskabets indgåelse ikke er opfyldt. Et ægteskab kan kun omstødes ved en retsafgørelse. Omstødelsen har virkning både for fortiden og for fremtiden; ægteskabet anses for aldrig at have været indgået.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Manglende iagttagelse af bestemmelserne vedrørende ægteskabets indgåelse udgør absolutte grunde til omstødelse. Dette gælder bl.a. i følgende tilfælde:

- Ægteskabet blev indgået uden samtykke.
- Ægteskabet blev indgået mellem personer af samme køn.
- Ægteskabet blev indgået af en person, der allerede var gift.

- Ægteskabet blev indgået mellem personer, der er beslægtet i lige linje eller i sidelinje til og med fjerde led.
- Ægteskabet blev indgået af en sindssyg eller udviklingshæmmet person.
- Ægteskabet blev indgået uden de fremtidige ægtefællers samtykke, eller samtykket blev ikke givet forskriftsmæssigt.
- Ægteskabet blev indgået af en mindreårig under 16 år.
- Ægteskabet blev indgået med andre formål end at stifte familie.

Relative grunde til omstødelse af et ægteskab er:

- når ægteskabet indgås af en mindreårig på 16 år på grundlag af en lægeerklæring uden samtykke fra forældrene eller den forælder, som er officiel værge, eller uden tilladelse fra den person, der har forældremyndigheden
- når samtykket er behæftet med mangler: fejl (med hensyn til den anden ægtefælles fysiske identitet), svig eller vold
- når ægteskabet indgås af en person, som midlertidigt mangler dømmekraft
- når ægteskabet indgås mellem en adoptivforælder og en mindreårig, som den pågældende er værge for.

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Indtil der er truffet en endelig retsafgørelse, bevarer en ægtefælle, som i god tro har indgået et ugyldigt eller omstødt ægteskab, sin status som ægtefælle i et gyldigt ægteskab, og formueforholdet mellem de tidligere ægtefæller er tilsvarende omfattet af bestemmelserne vedrørende skilsmisse.

Ægteskabets ugyldighed har ingen virkning for børnene, som bevarer deres status som børn født inden for ægteskab. For så vidt angår forældres og børns rettigheder og forpligtelser over for hinanden finder bestemmelserne vedrørende skilsmisse tilsvarende anvendelse.

En retsafgørelse, der omstøder eller annullerer et ægteskab, kan gøres gældende over for tredjemand, da bestemmelserne om formaliteterne i forbindelse med formueforholdet mellem ægtefællerne, ægtepagtens offentlige karakter og ægtepagtens ugyldighed finder tilsvarende anvendelse.

Ægteskabets ugyldighed kan ikke gøres gældende over for tredjemand i forbindelse med en retshandel, som en af ægtefællerne har indgået forud for ægteskabet, medmindre de almindelige betingelser for anlæggelse af ugyldigheds- eller omstødelsessag er opfyldt, eller tredjemand på anden vis kendte til grundene til ægteskabets ugyldighed forud for indgåelsen af retshandlen.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmisse?

Mægling er valgfrit, før sagen anlægges ved retten. Under sagen har retten pligt til at informere parterne om muligheden for at benytte mægling og om fordelene ved det.

Mægling gør det muligt at afklare misforståelser mellem ægtefællerne med hensyn til udøvelse af forældrenes rettigheder, fastlæggelse af børnenes bopæl og forældrenes bidrag til børnenes underhold. Mægleren sørger for, at resultatet af mæglingen ikke strider mod barnets tarv, og tilskynder forældrene til primært at fokusere på barnets behov og påtage sig forældreansvaret for at sikre, at den faktiske separation eller skilsmisse ikke hæmmer barnets opvækst og udvikling.

Mæglingssaftalen indeholder parternes aftale om udøvelse af deres rettigheder som forældre, deres bidrag til børnenes underhold og fastlæggelsen af børnenes bopæl, og aftalen skal godkendes af retten, som har pligt til at kontrollere, at den tilgodeser barnets tarv.

Hvis ægtefællerne er enige om skilsmissen og ikke har mindreårige børn født i eller uden for ægteskabet eller adoptivbørn, kan den offentlige registreringsmyndighed eller notaren det sted, hvor ægteskabet blev indgået, eller hvor ægtefællernes seneste fælles bopæl var beliggende, erklære ægteskabet for opløst efter ægtefællernes aftale og udstede en skilsmisseattest.

Skilsmisse efter aftale mellem ægtefællerne kan også erklæres af en notar, i tilfælde af at der er mindreårige

børn født i eller uden for ægteskabet eller adoptivbørn, såfremt ægtefællerne aftaler alle aspekter vedrørende navne, udøvelse af forældremyndighed, børnenes bopæl, samværsret og forældrenes bidrag til udgifterne til børnenes opvækst, opdragelse, skolegang og uddannelse.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Begæringen om skilsmisse henhører under førsteinstansrettens kompetence.

Den stedlige kompetence tilfalder førsteinstansretten på det sted, hvor ægtefællernes seneste fælles bopæl er beliggende. Hvis ægtefællerne ikke har et fælles hjem, eller hvis ingen af ægtefællerne længere bor på det sted, hvor deres seneste fælles hjem var beliggende, indgives begæringen til den kompetente ret i første instans på det sted, hvor sagsøgte hjem er beliggende. Hvis sagsøgte ikke har bopæl i Rumænien, og de rumænske domstole har international kompetence, indgives begæringen dog til den kompetente ret i første instans på det sted, hvor sagsøger har bopæl. Hvis hverken sagsøgte eller sagsøger har bopæl i landet, kan parterne aftale at indgive skilsmissebegæringen til enhver førsteinstansret i Rumænien. I mangel af en sådan aftale indgives skilsmissebegæringen til retten i første instans i 5. distrikt i Bukarest.

Skilsmissebegæringen skal ud over bemærkningerne fra stævningen indeholde navnene på mindreårige børn. Begæringen skal ledsages af vielsesattest, kopier af fødselsattester for mindreårige børn og ægtefællernes eventuelle mæglingaftale.

Såfremt skilsmissebegæringen er baseret på en aftale mellem parterne, skal den underskrives af begge ægtefæller eller af en fælles repræsentant med bemyndigelse hertil i form af en særlig fuldmagt. Hvis den bemyndigede repræsentant er advokat, skal den pågældende bekræfte ægtefællernes underskrifter i overensstemmelse med lovgivningen.

Ved retten i første instans skal parterne møde personligt, medmindre en af ægtefællerne afsoner en frihedsstraf, er forhindret på grund af alvorlig sygdom, er omfattet af et retsligt forbud, har bopæl i udlandet eller befinder sig i en anden lignende situation, som forhindrer den pågældende i at give personligt møde. I sådanne situationer kan den pågældende person lade sig repræsentere af en advokat, en bemyndiget repræsentant eller eventuelt en værge eller registreret repræsentant (curator). Hvis sagsøger på datoen for retsmødet ved retten i første instans er fraværende uden grund, så kun sagsøgte møder frem, afvises begæringen.

Den domstol, der behandler skilsmissesagen, træffer afgørelse — også selv om den ikke blev anmodet herom i skilsmissebegæringen — om udøvelsen af forældremyndigheden, forældrenes bidrag til udgifterne til børnenes opvækst og opdragelse, børnenes bopæl og forældrenes ret til at have et personligt forhold til børnene.

En begæring om at få et ægteskab erklæret ugyldigt på grund af absolutte hindringer kan indgives af enhver, der har retlig interesse heri. Begæringen om omstødelse af et ægteskab er af personlig karakter og har ingen retsvirkning for arvingerne. Hvis en af ægtefællerne har indgivet en begæring, kan den dog følges op af enhver af dennes arvinger.

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

Retshjælp kan ydes på de betingelser, der er fastsat i regeringens hastebekendtgørelse nr. 51/2008 om retshjælp i civilretlige sager, som godkendt med ændringer og tilføjelser ved lov nr. 193/2008 med senere ændringer.

Enhver person, hvis gennemsnitlige månedlige nettoindkomst pr. familiemedlem beregnet over de to måneder, der går forud for indgivelsen af begæringen, er mindre end 25 % af den nationale bruttomindsteløn, er berettiget til offentlig retshjælp som fastsat i § 6. I dette tilfælde udbetales de beløb, der udgør den offentlige retshjælp, fuldt ud af staten.

Hvis den gennemsnitlige månedlige nettoindkomst pr. familiemedlem, beregnet over de to måneder, der går forud for begæringen, er mindre end 50 % af den nationale bruttomindsteløn, betaler staten 50 % af udgifterne

til offentlig retshjælp.

Der kan også ydes offentlig retshjælp i andre situationer i forhold til sagsøgers behov, hvis de konstaterede eller anslåede omkostninger ved retssagen sandsynligvis vil begrænse vedkommendes effektive adgang til domstolsprøvelse under hensyntagen til vedkommendes indtægter og dokumenterede udgifter. En sådan hjælp kan også være begrundet i forskelle i leveomkostninger mellem den medlemsstat, hvor sagsøger har sit sædvanlige opholdssted eller sin bopæl, og Rumænien.

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Ifølge den nye civile retsplejelov er fristen for at appellere en afgørelse 30 dage fra afgørelsens forkyndelse.

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

I henhold til Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (omarbejdning) anerkendes afgørelser om skilsmisse, separation eller omstødelse af ægteskab, der er truffet i én medlemsstat, automatisk i de øvrige medlemsstater, uden at der er behov for en særlig procedure.

Dette er ikke til hinder for, at en berettiget part kan anmode om en afgørelse, der fastslår, at der ikke er nogen grund til at afslå anerkendelse.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Ikke relevant.

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmisssager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Ved fastslåelsen af, hvilken ret der gælder for et internationalt privatretligt forhold, anvender den rumænske domstol enten bestemmelserne i *Rådets forordning (EU) nr. 1259/2010 af 20. december 2010 om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation* eller bestemmelserne i § 2597 ff. i den borgerlige lovbog.

Ægtefællerne kan vælge lovgivningen i det land, hvor de har deres sædvanlige fælles bopæl eller havde deres seneste sædvanlige fælles opholdssted (hvis mindst en af dem bor der på datoen for aftalen om valg af gældende ret), lovgivningen i det land, hvor en af ægtefællerne er statsborger, lovgivningen i det land, hvor ægtefællerne har boet i mindst tre år, eller rumænsk ret.

Såfremt ægtefællerne ikke har foretaget et valg, er gældende ret lovgivningen i det land, hvor de har deres sædvanlige fælles bopæl eller i mangel heraf lovgivningen i det land, hvor ægtefællerne havde deres seneste sædvanlige fælles bopæl (hvis mindst en af ægtefællerne stadig har sin sædvanlige bopæl i det pågældende land på datoen for indgivelse af skilsmissebegæringen). Hvis en af ægtefællerne ikke har en sædvanlig bopæl, gælder lovgivningen i det land, hvor de begge var statsborgere på datoen for indgivelse af skilsmissebegæringen, eller hvis ægtefællerne har forskelligt statsborgerskab, lovgivningen i det land, hvor de begge havde statsborgerskab (hvis mindst én af dem stadig har dette statsborgerskab på den dato, hvor

skilsmissebegæringen indgives). I alle andre situationer er gældende ret Rumæniens lovgivning.

Dette websted er en del af [Dit Europa](#).

Giv os din [mening](#) om, hvor nyttige disse oplysninger var.

■ Sidste opdatering: 23/01/2026

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.